

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Helena Ciepla (przewodniczący)

SSN Henryk Pietrkowski

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi wierzyciela R. Ż.

przeciwko dłużnikowi Okręgowej Spółdzielni w K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia

Sądu Okręgowego w K. z 6 września 2007 r., sygn. akt I 1 Cz (...),

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 marca 2008 r.,

zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 15 listopada 2007 r., sygn. akt WSC (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 6 września 2007 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił zażalenie wierzyciela R. Ż. na wydane w postępowaniu egzekucyjnym postanowienie Sądu Rejonowego w K. z dnia 9 lipca 2007 r. uchylające postanowienie komornika sądowego i obciążające wierzyciela kosztami postępowania.

Wierzyciel wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia Sądu drugiej instancji, którą podpisał w jego imieniu adwokat ustanowiony w zakończonym prawomocnie postępowaniu. Pomimo wezwania do uzupełnienia braków skargi pełnomocnik wierzyciela powołując się na art. 91 pkt 1 k.p.c. nie złożył

pełnomocnictwa uprawniającego do złożenia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem orzeczenia.

Postanowieniem z dnia 15 listopada 2007 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę wierzyciela na podstawie art. 424⁶ § 3 k.p.c. Odnosząc się do zagadnienia zakresu pełnomocnictwa procesowego z art. 91 pkt 1 k.p.c. Sąd Okręgowy wskazał na szczególne cechy postępowania o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, które jest całkiem nowym postępowaniem, służącym uzyskaniu prejudycjalnego orzeczenia dla dochodzenia roszczenia z art. 417 k.c. Dlatego do wniesienia skargi niezbędne jest załączenie oddzielnego pełnomocnictwa.

W zażaleniu na to postanowienie zarzucono naruszenie art. 91 pkt 1 k.p.c. Według skarżącego, powołującego się pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 24 sierpnia 2005 r. (sygn. akt II CZ 73/2005, niepubl.), pełnomocnictwo procesowe obejmuje także postępowanie ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, w sprawie w której to pełnomocnictwo zostało udzielone.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy uwzględniając szczególny charakter postępowania o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia trafnie przyjął, że umocowanie adwokata do reprezentowania strony skarżącej nie może wynikać z treści pełnomocnictwa udzielonego w sprawie zakończonej kwestionowanym orzeczeniem. Ten kierunek wykładni przeważa w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2007 r., sygn. akt II CZ 80/07, niepubl., z dnia 24 października 2007 r., sygn. akt IV CZ 76/07, niepubl., z dnia 18 kwietnia 2007 r., sygn. akt V CZ 26/07, niepubl., z dnia 23 marca 2007 r., sygn. akt V CZ 18/07, niepubl., z dnia 14 czerwca 2006 r., sygn. akt V CZ 61/05, niepubl., z dnia 9 czerwca 2006 r., sygn. akt. IV CZ 47/06, z dnia 7 kwietnia 2006 r., sygn. akt III CZ 13/06, OSNC 2006/10/176, z dnia 21 marca 2006 r., sygn. akt V CZ 6/06, niepubl., z dnia 14 czerwca 2005 r., sygn. akt V CZ 61/05, niepubl.). Opiera się na słusznym założeniu, że postępowanie ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem orzeczenia nie jest kontynuacją dotychczasowego postępowania zakończonego kwestionowanym orzeczeniem sądu ale jest to postępowanie, które ze względu na jego przedmiot i inną tożsamość zainteresowanych stron, odrywa się od dotychczasowego postępowania. Postępowanie o stwierdzenie niezgodności z prawem stanowi ustawowo wymagany środek umożliwiający dochodzenie roszczenia odszkodowawczego od Skarbu Państwa.

Jest to szczególne postępowanie prowadzone jedynie na użytek przyszłego postępowania odszkodowawczego. Wniesienie skargi, w odróżnieniu do skargi kasacyjnej, czy też skargi o wznowienie postępowania, nie zmierza do zmiany bądź uchylecia orzeczenia. Argumenty te sprzeciwiają się uznaniu, że wskazany w art. 91 k.p.c. zakres pełnomocnictwa procesowego udzielonego do prowadzenia określonej sprawy obejmuje także umocowanie do wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem wydanego w niej prawomocnego orzeczenia.

Dlatego też Sąd Najwyższy składzie niniejszym nie podziela odmiennego poglądu wyrażonego przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 24 sierpnia 2008 r., do którego odwołuje się wnoszący zażalenie.

Z powyższych względów zażalenie podlega oddaleniu (art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).